

in Scriptura tribuitur, id per figuram, quæ αὐθροπία θεῶν vocatur, exaudiendum esse, ex se intelligitur, imitor linguam Magnifici nostri DN. Senioris DD. Fechtii in Noctibus Exerc. IX. §. 13. p. m. 317. Quomodo enim, amabo, spiritualitatem DEI, ex naturæ lumine notam, & scripturæ autoritate stabilitam, fartam conservabis tectamque, nisi quicquid corporei Altissimo tribuitur, per similitudinem interpreteris? Et annon, quæso, DEUS audit invisibilis 1. Tim. VI. 16. ? Nonne DEUS homo esse negatur, quem pœniteat Num. XXIII. 19. ? Nonne acrem incurrunt reprehensionem, qui gloriam DEI in imaginem corruptibilis hominis mutare ausi sunt? Rom. I. 23. sed vix hic tenuæ rationum spicilegium suppeditare licet, quarum uberrimam messem dant Dion. Petavius. Dogmat. Theol. Tom I. libr. II. Cap. I. & II. p. 85. sqq, B. Gerhardus in Exeg. Loc. II. §. 114. p. 257. & D. Hebenstreit. Phil. prima p. 1001. Taceo argumenta ex ratione petita, quæ congeffit Dn. Gabr. Grodeck. Diss. De Spiritualitate DEI §. 8. sqq. p. 13. sqq.

§. VI. Graphicè profecto Gregorio Nazianzenus Orat. XXXIV. Tom. I. p. 540 (q. πὸτε inquit, ἠπολήψῃ τὸ θεῖον, εἴπερ ὅλας ταῖς λογικαῖς πνευεῖς ἐφόδοις; ἢ πρὸς τί σε ὁ λόγος ἀνάξει βασιλιζόμενος, ὃ φιλοσοφώτατε σὺ καὶ θεολογώτατε, καὶ κηρυχόμενε εἰς τὰ ἄμετρα. Πότερον σῶμα, καὶ πῶς τὸ ἄπειρον καὶ ἀόρατον καὶ ἀσχημάτιστον, καὶ ἀναφές, καὶ ἀόρατον, ἢ καὶ ταῦτα σώματα τῆς ἐξουσίας; ἢ ὡς αὐτῆ φύσις σωμάτων, ἢ σῶμα μὲν, ἔχει. Ταῦτα ἢ τῆς παχύτητος, ἢ ἵνα μηδὲν πλεον ἡμῶν ἔχη τὸ θεῖον. Πῶς ὡς σπινθῆρα, ἢ ὡς φλόξεται τὸ ἐκ σοιχείων συγκείμεθα, καὶ εἰς αὐτὰ πάλιν ἀναλύεσθαι, καὶ ὅπως λύεσθαι; σὺν θεοῖς ὡς δεχθὴ μάχης. μάχη ἢ, ἀφαισεως ἢ ἢ, λύσεως. λύσις ἢ ἀλλύτριστον πάντα θεῶν, καὶ τῆς πρώτης φύσεως. i. e. interprete Billio: *Quid tandem Deum esse censebis, si argumentis à ratione petitis, fidem omninò habes?*

ant